

การพัฒนาความรู้ ความเข้าใจไวยากรณ์ภาษาจีนกลาง
เรื่องคำกริยาแยกรวม (离合词) ด้วยการศึกษ
ข้อผิดพลาดของผู้เรียน

ภูเทพ ประภากร¹

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความรู้ ความเข้าใจไวยากรณ์ภาษาจีนกลางเรื่องคำกริยาแยกรวม (离合词) ด้วยการศึกษข้อผิดพลาดของผู้เรียนในชั้นเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจไวยากรณ์ภาษาจีนกลางเรื่องคำกริยาแยกรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องคำกริยาแยกรวมด้วยการศึกษข้อผิดพลาดของตนเอง กลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จำนวน 28 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ ใบความรู้เรื่องคำกริยาแยกรวม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเรื่องคำกริยาแยกรวมด้วยการศึกษข้อผิดพลาดของผู้เรียนผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายมีการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจที่

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี E-mail: prapagornputhep@hotmail.com

สูงขึ้นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยด้านการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเรื่องคำกริยาแยกกรรมใน 4 ด้านได้แก่ ด้านความหมายและลักษณะโครงสร้างพื้นฐานของคำกริยาแยกกรรม ด้านหน้าที่ทางไวยากรณ์ ด้านกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ และด้านความสามารถในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด พบว่าเพิ่มสูงขึ้นในทุกด้าน ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเรื่องคำกริยาแยกกรรมด้วยการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียนในภาพรวมพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด จุดเด่นของการเรียนการสอนรูปแบบนี้คือทำให้ผู้เรียนทราบข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องของตนเองเปรียบเสมือนเป็นภูมิคุ้มกันตนเองไม่ให้นำไปใช้ผิดพลาดซ้ำลดความตึงเครียดของผู้เรียนลงได้ เนื่องจากผ่านการตรวจทานจากเพื่อนที่สามารถให้คำปรึกษาได้ดี สร้างความมั่นใจในการนำความรู้เรื่องคำกริยาแยกกรรมเพิ่มขึ้นได้

คำสำคัญ การพัฒนา ความรู้ ความเข้าใจ คำกริยาแยกกรรม

บทนำ

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยอยู่ภายใต้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนหรือบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 คุณธรรม จริยธรรม ด้านที่ 2 ความรู้ ด้านที่ 3 ทักษะทางปัญญา ด้านที่ 4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านที่ 5 ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศรายวิชาไวยากรณ์ภาษาจีนจึงต้องจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองคุณลักษณะทั้งห้าด้านดังกล่าว ดังนั้นหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.ภาษาจีน) สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และ

สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีจึงมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีทั้งความรู้ ทักษะการสื่อสารภาษาจีนกลางที่ถูกต้อง และเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม รับผิดชอบต่อถิ่นและประเทศชาติในศิลปะและศาสตร์ของสาขาวิชา รายวิชาที่จัดการเรียนการสอนตลอดหลักสูตรจึงมีการระบุแนวทางการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ในหมวดที่ 4 การพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาของมคอ. 3 ประจำรายวิชานั้นๆ

รายวิชาไวยากรณ์ภาษาจีนกลางมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะครบทั้ง 5 ด้านดังที่กล่าวมา โดยเฉพาะด้านที่ 2 ความรู้และด้านที่ 3 ทักษะทางปัญญา ผู้เรียนต้องเข้าใจลักษณะโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาจีนกลางชนิดของคำ ความหมาย หน้าที่ของคำและวลีขอบเขตเนื้อหาหลักคือเรื่องชนิดของคำในภาษาจีนกลาง ด้วยเหตุนี้เมื่อผู้เรียนศึกษารายวิชานี้แล้ว จะต้องเข้าใจและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการสื่อสาร รวมทั้งต่อยอดความรู้ในวิชาอื่นต่อไปได้

คำกริยาในภาษาจีนกลางเป็นเนื้อหาสำคัญที่ผู้เรียนต้องศึกษา ซึ่งคำกริยาในภาษาจีนกลางมีองค์ประกอบของเนื้อหาค่อนข้างมาก ซับซ้อน และเป็นอุปสรรค ปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ผู้เรียนมักผิดพลาดบ่อยครั้ง คำกริยาในภาษาจีนกลางสามารถแบ่งออกได้หลายประเภท

คำกริยาประเภทหนึ่งที่ผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนชาวไทยไม่คุ้นเคย ใช้ผิดบ่อยครั้ง แต่กลับพบเจอคำกริยาเหล่านี้ตั้งแต่เริ่มเรียนภาษาจีนในระดับพื้นฐานคือ “**คำกริยาแยกรวม**” ซึ่งเรียกตามการแปลความหมายในภาษาจีนกลางที่เรียกว่า “**离合词**” (Separable verbs) ซึ่งในบทความนี้จะใช้คำเรียกคำกริยาประเภทนี้ว่า “คำกริยาแยกรวม” ตลอดทั้งบทความในชุดแบบเรียนภาษาจีน 汉语教程 (第一册、上) HANYU JIAOCHENG ชุดที่ 1 เล่มแรกซึ่งเป็น

แบบเรียนที่ผู้เรียนชาวไทยนิยมใช้ในการเรียนภาษาจีนขั้นพื้นฐานมากที่สุด บทเรียนบทที่ 6 พบคำกริยาแยกกรรม คำว่า “发音(fāyīnออกเสียง การออกเสียง)” เป็นครั้งแรกและพบคำว่า “下课(xiàkèเลิกเรียน)” ในบทที่ 14 รวมถึงในแบบเรียนชุด 发展汉语、初级综合 (1) DEVELOPING CHINESE (ELEMENTARY COMPREHENSIVE COURSE) พบคำกริยาแยกกรรมคำว่า “见面(jiànmiàn พบหน้า)” ในบทที่ 9 และพบคำกริยาแยกกรรมอีกในบทต่อไป อีกทั้งคำกริยาประเภทนี้นิยมใช้ทั้งภาษาพูด และภาษาเขียน จากการรวบรวมของ 赵金铭 ในพจนานุกรม 《现代汉语词典 (第 5 版)》 ระบุว่า มีคำกริยาแยกกรรมมากกว่า 2,500 คำ ในจำนวนนี้มีบรรจุไว้ในคลังคำศัพท์สำหรับการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนนานาชาติ (HSK) ซึ่งเป็นการสอบวัดความรู้ภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติทั่วโลก มีคำกริยาแยกกรรมอยู่มากถึง 248 คำจากทั้งหมด 5,000 คำ² เมื่อนำคำกริยาแยกกรรมไปใช้สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ จะมีรูปแบบและกฎเกณฑ์การใช้ที่หลากหลาย อีกทั้งจำนวนคำกริยาแยกกรรมที่ผู้เรียนชาวไทยต้องศึกษามีจำนวนมาก และข้อผิดพลาดจากการใช้คำกริยาประเภทนี้ของผู้เรียนชาวไทยก็สูงมากเช่นกันดังนั้นการศึกษาคำกริยาประเภทนี้จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

ปัญหาที่ผู้เรียนชาวไทยที่ศึกษาภาษาจีน รวมถึงนักศึกษา กลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยนี้ในการนำคำกริยาแยกกรรมไปใช้ในการแต่งประโยค หรือเขียนเป็นบทความขนาดยาวนั้นมีลักษณะที่เหมือนกัน อาจกล่าวได้ว่าเป็นลักษณะของปัญหาที่มีรูปแบบตายตัว

² 温志婚. (2010). 离合词的扩展形式及规律研究. 天津大学文法学院.

คือจะพบปัญหาในการนำคำกริยาแยกรวมในภาษาจีนกลางไปใช้มีอยู่ 5 ลักษณะ ดังนี้

ปัญหาที่ 1 การเติมกรรมต่อท้ายคำกริยาแยกรวม

หลักไวยากรณ์ภาษาจีนกลางพื้นฐานและสำคัญที่สุดเกี่ยวกับคือโครงสร้างของคำกริยาประเภนี้คือ “คำกริยา + กรรม” เช่น

见面 (พบเห็น): 见什么呢? —— 见面 (“见” 与 “面” 有动宾关系)

帮忙 (ช่วยเหลือ): 帮什么呢? —— 帮忙 (“帮” 与 “忙” 有动宾关系)

ดังนั้น หลังคำกริยาแยกรวมทุกคำจึงไม่สามารถมีกรรมที่เป็นคน สิ่งของ หรือเรื่องราวมาต่อท้ายได้ หากผู้เรียนไม่เข้าใจกฎเกณฑ์นี้ ประกอบกับอิทธิพลของภาษาแม่ที่คำกลุ่มนี้ในภาษาไทยสามารถมีกรรมมาต่อท้ายได้ เราจึงมักพบเห็นข้อผิดพลาดอันเกิดจากปัญหานี้บ่อยที่สุด เช่น

ภาษา	ตัวอย่างข้อผิดพลาด		
ภาษาไทย	พบเห็นเธอ	ช่วยเหลือเขา	โกรธใคร
	*见面你 ³	*帮忙他	*生气谁
ภาษาจีน	*我毕业天素谛皇家大学。 (我毕业于天素谛皇家大学。)		

ปัญหาที่ 2 การเติมคำเสริม “了、着、过” ผิดตำแหน่ง

เนื่องจากคำเสริม “了、着、过” ต้องวางไว้หลังคำกริยาเป็นหลัก ดังนั้นเมื่อผู้เรียนศึกษาเรื่องคำกริยาแยกรวมไม่เข้าใจโครงสร้างพื้นฐานดีพอ จะเข้าใจผิดว่าคำกริยาแยกรวมทั้งคำเป็น

³ คำ หรือประโยคที่มีเครื่องหมาย * วางไว้ด้านหน้า คือคำหรือประโยคที่ผิด

คำกริยาทั้งหมด ทั้งที่จริงแล้ว โครงสร้างคำกริยาประเภทนี้คือ
“คำกริยา + กรรม” ดังนั้นคำเสริมจึงต้องวางไว้หลังคำกริยา
(คำกริยา+ “了、着、过” + กรรม) ตัวอย่างข้อผิดพลาด ได้แก่

*我下课后就去看电影。

*她离婚了以后，就一个人在家。

ปัญหาที่ 3 การเติมส่วนเสริมผิดตำแหน่ง

หากคำกริยาแยกกรรมมีส่วนเสริมอื่นๆ เช่น ส่วนเสริมบอก
จำนวน ปริมาณ บอกระยะเวลา (数量补语) หรือบอกส่วนเสริมที่
เป็นผลลัพธ์ (结果补语) ส่วนเสริมเหล่านี้ต้องวางไว้ระหว่าง
คำกริยากับกรรม

动 +数量补语/结果补语+宾 (名)

ตัวอย่างข้อผิดพลาด ได้แก่

*我理发完就去找你。

*他们聊天了一会儿。

ปัญหาที่ 4 การใช้คำบุพบทกับคำกริยาแยกกรรมไม่ สอดคล้องกัน

เนื่องจากโครงสร้างของคำกริยาแยกกรรมเป็น คำกริยา +
กรรม ดังนั้นเมื่อกรรมเป็นคน จึงไม่สามารถนำไปวางไว้หลังคำกริยา
ประเภทนี้ได้โดยตรง จำเป็นต้องใช้คำบุพบทที่เหมาะสมกับ
ความหมายที่ต้องการจะสื่อสาร หากผู้เรียนไม่เข้าใจความหมายของ
คำบุพบทและคำกริยาแยกกรรม เมื่อนำไปใช้จึงมักใช้ผิด เช่น

*他对朋友说话。

คำบุพบทในประโยคนี้คำว่า 对(ต่อ แก่)เมื่อนำมาใช้ใน
ประโยคนี้ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมกับกรรม 朋友(เพื่อน)และคำกริยา
แยกกรรม 说话(พูดคุย) ในที่นี้ควรใช้คำว่า 跟(กับ) แทนจึงจะ
เหมาะสม และถูกต้อง

ปัญหาที่ 5 ประโยคขาดส่วนประกอบหรือส่วนเสริมที่แสดงถึงผลลัพธ์หรือการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ ทำให้ความหมายของประโยคไม่สมบูรณ์ ชัดเจนเช่น

*今天开完会。(วันนี้ประชุมเสร็จ)

*下起雨来。(ฝนเริ่มตก)

สองประโยคข้างต้น ประโยคยังขาดส่วนประกอบที่แสดงถึงผลลัพธ์ หรือการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป ทำให้ใจความของประโยคไม่สมบูรณ์ ประโยคแรก “วันนี้ประชุมเสร็จ” แล้วเกิดอะไรต่อจากเหตุการณ์นี้ ประโยคที่สมบูรณ์อาจเขียนเป็น 今天开完会我和经理要去饭店吃晚饭。(วันนี้ประชุมเสร็จ ฉันและผู้จัดการจะไปรับประทานอาหารค่ำที่ร้านอาหาร) เพื่อแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่อไป ส่วนประโยคที่สอง “ฝนเริ่มตก” แล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงหรือเกิดเหตุการณ์อะไรต่อจากนั้น ประโยคที่สมบูรณ์อาจเขียนเป็น 外面突然下起雨来了。(ข้างนอกฝนเริ่มตกลงมาแล้ว) เพื่อบ่งบอกผลลัพธ์ของเหตุการณ์ที่ชัดเจนขึ้น

ปัญหาสำคัญที่กล่าวมา ยังคงเป็นปัญหาที่ผู้เรียนชาวไทยเกิดข้อผิดพลาดอยู่บ่อยครั้ง นอกจากนี้ยังมีปัญหาในด้านอื่นอีกมาก ดังนั้นการแสวงหากระบวนการจัดการเรียนการสอน และแนวทางการแก้ปัญหาที่สามารถลดหรือขจัดปัญหาเหล่านี้ไปได้ จึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ผู้สอนที่รับผิดชอบรายวิชาไวยากรณ์ภาษาจีนกลางย่อมต้องประทับใจกับการแก้ไขข้อผิดพลาดเหล่านี้เสมอ การทดลองให้ผู้เรียนเปลี่ยนบทบาทเป็นทั้งผู้ใช้คำกริยาแยกรวม และผู้ตรวจวินิจฉัยข้อผิดพลาดของตน และเพื่อนคนอื่น จึงเป็นสิ่งที่ท้าทายผู้เรียน และสามารถช่วยฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญในการแยกแยะคำกริยาแยกรวมได้ถูกต้องชัดเจน

มากขึ้น การจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ แยกแยะข้อผิดพลาด เรียนรู้ แลกเปลี่ยน และแก้ไขไปพร้อมกัน ซึ่งนำมาสู่งานวิจัยเรื่องผลการพัฒนาความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์ภาษาจีนกลางเรื่องคำกริยาแยกกรรม 离合词 (Separable verbs) ด้วยวิธีการศึกษาค้นคว้าของนักเรียน

ผู้วิจัยหวังว่างานวิจัยนี้จะมีประโยชน์ทั้งในเชิงวิชาการ และด้านการพัฒนาการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาจีนกลางสำหรับผู้เรียนชาวไทย รวมถึงครู อาจารย์ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน และนักวิชาการ ผู้ที่สนใจสามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ หากงานวิจัยนี้มีข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยน้อมรับคำแนะนำ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจไวยากรณ์ภาษาจีนกลางเรื่องคำกริยาแยกกรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องคำกริยาแยกกรรมด้วยการศึกษาค้นคว้าของตนเอง

สมมติฐานการวิจัย

1. ความรู้ ความเข้าใจไวยากรณ์ภาษาจีนกลางเรื่องคำกริยาแยกกรรมของนักศึกษาด้วยวิธีการศึกษาค้นคว้าของนักเรียนสูงขึ้น
2. ความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องคำกริยาแยกกรรมด้วยวิธีการศึกษาค้นคว้าของตนเองอยู่ในระดับมาก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความรู้ ความเข้าใจ หมายถึงความสามารถในการเรียนรู้ และนำความรู้เรื่องคำกริยาแยกรวมในภาษาจีนกลางที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการศึกษาข้อผิดพลาดของผู้เรียนไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องประเมินผลได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2. คำกริยาแยกรวม หมายถึงคำกริยา รูปแบบหนึ่งในภาษาจีนกลางที่มีลักษณะโครงสร้างเป็น “คำกริยา + กรรม” คำกริยาประเภทนี้เป็นกรรมกริยา(ไม่สามารถมีกรรมมาต่อท้ายได้)เนื่องจากโครงสร้างพื้นฐานของตัวคำนี้เองมีกรรมอยู่แล้ว ดังนั้นวิธีการใช้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ในภาษาจีนกลางจึงแตกต่างจากคำกริยาอื่นทั่วไป หากจำเป็นต้องมีกรรมที่เป็นคน สิ่งของ หรือส่วนขยายต้องแทรกไว้ตรงกลางระหว่างคำกริยานั้น หรืออาศัยคำบุพบทนำกรรมเข้ามา เช่น 生气 (shēngqì โกรธ) ไม่สามารถพูดได้ว่า *生气你 (โกรธคุณ) แต่สามารถพูดได้ว่า 生你的气 หรือคำว่า 见面 (jiànmiàn เจอหน้า) ไม่สามารถพูดได้ว่า*见面你(เจอหน้าคุณ)แต่สามารถใช้คำบุพบทคำว่า 跟 (gēn กับ)เข้ามาช่วยจะพูดได้ว่า 跟你见面

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

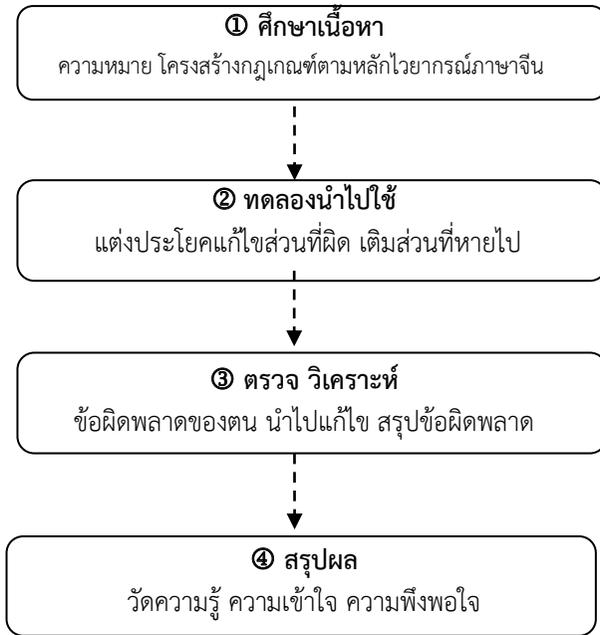
ทฤษฎีอันตรภาษา (Interlanguage) หมายถึง การสื่อสารภาษาใดภาษาหนึ่งของผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษานั้นเป็นภาษาแม่หรือเจ้าของภาษา แล้วใช้ภาษานั้นเป็นสื่อกลางในการสื่อสารกับเจ้าของภาษา หรือผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาอีกฝ่ายหนึ่ง ลักษณะสำคัญคือ เป็นภาษาที่ไม่สมบูรณ์แบบ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับภาษาที่ผู้เป็นเจ้าของภาษา

ใช้โดยทั่วไป เจ้าของทฤษฎีนี้คือ Selinker คิดทฤษฎีนี้ขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1972 สาเหตุที่ต้องเกิดทฤษฎีนี้เพื่อชี้ให้เห็นว่าการศึกษารายวิชาภาษาแม่กับการศึกษาภาษาที่สองมีความแตกต่างกันมาก ผู้เรียนจำเป็นต้องศึกษาและท่องจำหลักไวยากรณ์ของภาษานั้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งยังต้องนำมาเปรียบเทียบกับภาษาแม่ เพื่อหาสิ่งที่เหมือนกัน นำไปใช้เป็นข้อได้เปรียบ และแสวงหาข้อแตกต่าง เพื่อกระตุ้นเตือนตนเองให้ระวังข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากส่วนนี้ให้มากที่สุด (ณัฐกันต์ สุขชื่น, 2016)

ผู้วิจัยนี้ได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำทฤษฎีนี้มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบขั้นตอนการดำเนินการวิจัย การออกแบบใบความรู้ และกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นให้ผู้เรียนระวังการนำอิทธิพลของภาษาแม่ และป้องกันการนำความรู้ ความเข้าใจเรื่องคำกริยาแยกกรรมที่ผิด มาใช้ในการสื่อสาร การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการศึกษาข้อผิดพลาดร่วมกันก็อาศัยแนวคิดจากทฤษฎีนี้เป็นพื้นฐานในการนำไปใช้ ซึ่งนักศึกษากลุ่มเป้าหมายจะสามารถหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดในการใช้คำกริยาแยกกรรม และพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในหลักไวยากรณ์ภาษาจีนกลาง นำไปสู่การนำไปใช้ได้อย่างแม่นยำ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการสอนไวยากรณ์ภาษาจีนกลางในฐานะภาษาต่างประเทศของ 李珠, 姜丽萍 (2013) และ 卢福波 (2014) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ อุมารณ เจริญศรี (2018) รวมถึงรูปแบบการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว จึงได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดของงานวิจัย รายละเอียดดังภาพประกอบที่ 1

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

วิธีดำเนินงานวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยแบบทดลองเพื่อพัฒนา โดยใช้แบบแผนการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยเลือกรูปแบบการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาจีนกลางเรื่อง คำกริยาแยกรวมโดยการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของตัวผู้เรียนเอง (One Group Pretest - Posttest Design) ดังแผนภาพ

กลุ่ม เป้าหมาย	การ ทดสอบ ก่อนเรียน	รูปแบบการเรียนการสอน คำกริยาแยกกรรมโดยการ วิเคราะห์ข้อผิดพลาดของ ตนเอง	การ ทดสอบ หลังเรียน
	T1	X	T2

กำหนดให้

- X แทน รูปแบบการเรียนการสอนคำกริยาแยกกรรมโดย
การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของตนเอง
- T1 แทน การทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มเป้าหมาย (Pre-
Test)
- T2 แทน การทดสอบหลังเรียนของกลุ่มเป้าหมาย (Post-
Test)

ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนและรับผิดชอบรายวิชา
ไวยากรณ์ภาษาจีน 1 ได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้น
เรียน เมื่อศึกษาเนื้อหาถึงบทเรียนเรื่องคำกริยาแยกกรรม ผู้วิจัยได้
ออกแบบกิจกรรมโดยเริ่มจากการบรรยาย โดยใช้ใบความรู้ประกอบ
ก่อน แล้วจึงให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมายสรุปเนื้อหาที่บรรยายไป เพื่อ
วัดความเข้าใจของผู้เรียน จากนั้นจึงเริ่มให้ลงมือปฏิบัติแบบฝึกหัด
หรือมอบหมายงานให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างปฏิบัติ จากนั้นอาจารย์
ผู้สอนจะไม่เฉลยคำตอบในทันที แต่จะให้ผู้เรียนคนอื่นเข้ามาช่วย
ตรวจสอบความถูกต้องก่อน โดยจะจับคู่ผู้เรียนที่มีผลคะแนนการ
ทดสอบก่อนเรียนสูงให้คู่กับผู้เรียนที่มีคะแนนน้อย ช่วยกันตรวจสอบ
ความถูกต้อง พร้อมเขียนบันทึกการตรวจสอบตามตัวอย่างใน
แบบฝึกหัดด้านล่างนี้

1、结婚	(เขียนเสียงอ่านพินอิน)	(เขียนคำ แปล)
造句:		
第一个朋友: () 正确 () 不正确, 应该改成..... 解释.....		
第二个朋友: () 正确 () 不正确, 应该改成..... 解释.....		
总结	() 保留原来的句子 () 改成.....	

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จำนวน 28 คนที่ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)⁴ ซึ่งนักศึกษากลุ่มเป้าหมายนี้ เรียนภาษาจีนมาแล้วเป็นเวลา 2 – 5 ปี ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560 นักศึกษากลุ่มนี้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาไวยากรณ์ภาษาจีนกลาง1 เนื้อหาในรายวิชานี้เน้นเรื่องหลักไวยากรณ์ในภาษาจีนกลาง และเรื่องชนิดของคำในภาษาจีนกลาง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ใ้บทความรู้เรื่องคำกริยาแยกรวมผู้วิจัยคัดเลือกเนื้อหาเรื่องคำกริยาแยกรวมในหัวข้อที่สำคัญและจำเป็นที่นักศึกษากลุ่มเป้าหมายต้องศึกษา โดยพิจารณาจากขอบเขตเนื้อหาในรายวิชาระยะเวลา ระดับความยากง่าย และวงคำศัพท์ที่ผู้เรียนจำเป็นต้อง

⁴ เป็นวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ หลักเหตุผล และวิจารณ์ญาณพิจารณาเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยกำหนดกฎเกณฑ์ในการเลือกให้เหมาะสมกับชนิดของการวิจัย โดยปกติมักจะใช้กลุ่มประชากรที่คิดว่ากลุ่มตัวอย่างที่เลือก สามารถเป็นตัวแทนประชากรในเรื่องที่จะศึกษาได้ (ราตรี นันทสุนทร, 2553, การวิจัยในชั้นเรียนและการวิจัยพัฒนาการเรียนการสอน)

ทราบ เพราะนิยมใช้ในการสื่อสาร กำหนดออกมาเป็น 4 หัวข้อสำคัญ ได้แก่ 1. ความหมายและลักษณะโครงสร้างพื้นฐานของคำกริยาแยกกรรม 2. หน้าที่ทางไวยากรณ์ของคำกริยาแยกกรรม 3. รูปแบบการนำไปใช้และกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ และ 4. ลักษณะข้อผิดพลาดที่ผู้เรียนชาวไทยมักใช้คำกริยาแยกกรรมผิด

นอกจากนี้ในใบความรู้ ผู้วิจัยยังได้จัดทำคู่มือคำแนะนำในการใช้ แบบฝึกทักษะหลังศึกษาใบความรู้ โดยรูปแบบของแบบฝึกทักษะแบ่งออกเป็น แต่งประโยค แก้ไขประโยคที่ผิด และเติมส่วนเสริมของประโยคที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ เพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ศึกษาไปใช้ได้จริงในการสื่อสาร

เมื่อจัดทำใบความรู้เสร็จสิ้นแล้ว ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีนจำนวน 3 ท่าน ทั้งอาจารย์ผู้สอนชาวไทย และชาวจีน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ แล้วพิจารณา ให้ข้อเสนอแนะ นำไปแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจึงนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย ก่อนนำไปใช้จริง

3.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องคำกริยาแยกกรรมวัตถุประสงค์ของการทำแบบทดสอบก่อนเรียนคือเพื่อต้องการคัดแยกนักศึกษากลุ่มเป้าหมายตามความรู้พื้นฐานออกเป็น 3 กลุ่มคือดีเยี่ยม ปานกลาง และอ่อน คัดแยกกลุ่มเป้าหมายเพื่อคัดกรองบุคคลที่จะทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจผลงานของเพื่อนในชั้นเรียน โดยให้ผู้ที่มีความรู้พื้นฐานดีเยี่ยมทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจผลงานของผู้ที่มีความรู้พื้นฐานอ่อน ส่วนวัตถุประสงค์ของการจัดทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินความรู้ของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายหลังจัดการเรียนการสอนเรื่องคำกริยาแยกกรรมด้วยรูปแบบการศึกษาข้อผิดพลาดของตนเองแล้ว มีความรู้เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเพียงใด แบบทดสอบก่อนเรียน

และหลังเรียนมีทั้งหมด 40 ข้อ แบ่งเป็นปรนัยเลือกตอบสี่ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบเขียนแก้ไขประโยคที่ผิด 5 ข้อ และเขียนแต่ง ประโยคจากคำศัพท์ที่กำหนดให้อีก 5 ข้อ

แบบทดสอบได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มีค่าความยากง่าย (Difficulty)⁵ ตั้งแต่ 0.35 – 0.85 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 0.40 – 0.84 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.62 สามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล ได้ ส่วนแบบทดสอบแบบเขียนตอบ จำนวน 10 ข้อ นั้น เกณฑ์การประเมินเป็นแบบ Scoring Rubric⁶ โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ตรวจสอบ ให้ข้อเสนอแนะและพิจารณาแก้ไขตามความเหมาะสม

3.3 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องคำกริยาแยกรวมด้วยวิธีการศึกษาข้อผิดพลาดของตนเองเนื้อหาในแบบสอบถามนี้จะแบ่งเป็น 5 ด้านประกอบด้วย 1) ด้านการออกแบบและเตรียมกิจกรรมของอาจารย์ผู้สอน 2) ด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการศึกษาข้อผิดพลาดของตนเอง 3) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรู้ที่ได้รับ 4) ด้านรูปแบบการวัดและการประเมินผลและ 5) ด้านความพึงพอใจในภาพรวมและการนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียน ลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5

⁵ ค่าความยากง่ายคือเปอร์เซ็นต์หรือสัดส่วนที่ผู้เรียนทำข้อสอบข้อนั้นถูก ปกติข้อสอบที่มีความยากง่ายที่เหมาะสมจะมีค่าอยู่ระหว่าง .20 - .80 ถ้ามีค่าต่ำกว่านี้ถือว่าง่ายเกินไป และถ้ามีค่าสูงกว่านี้ถือว่าง่ายเกินไป

⁶ หมายถึง รูปแบบการให้คะแนนหรือประเมินผลงานตามระดับคุณภาพที่กำหนด ซึ่งระดับคุณภาพแต่ละระดับจะมีคำอธิบายที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัดหรือประเมินผล เช่น ให้ตัวเลข 3 แทนระดับคุณภาพสูงสุดหรือดีเยี่ยมให้ตัวเลข 2 แทนระดับคุณภาพรองลงมาหรือปานกลาง เป็นต้น

ระดับ จำนวน 25 ข้อ โดยการให้คะแนนตามหลักการของลิเคอร์ท (Likert) ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจ/เห็นด้วยระดับมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจ/เห็นด้วยระดับมาก
- ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจ/เห็นด้วยระดับปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจ/เห็นด้วยระดับน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจ/เห็นด้วยระดับน้อยที่สุด

สำหรับการให้ความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมาย โดยการให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายข้อ ดังนี้

- 4.51 - 5.00 หมายถึง เห็นด้วย/พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51 - 4.50 หมายถึง เห็นด้วย/พึงพอใจอยู่ในระดับมาก
- 2.51 - 3.50 หมายถึง เห็นด้วย/พึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51 - 2.50 หมายถึง เห็นด้วย/พึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
- 1.00 - 1.50 หมายถึง เห็นด้วย/พึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

แบบสอบถามวัดความพึงพอใจนี้ทำให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)⁷ อยู่ระหว่าง 0.72 - 1.00 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.86 สามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลด้านความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายได้

⁷ IOC หมายถึง ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การทดสอบ ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจัดการเรียนการสอนรายวิชาไวยากรณ์ภาษาจีน 1 เรื่อง คำกริยาแยกรวมตามที้ออกแบบกิจกรรมไว้แล้วผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาผลการจัดการเรียนการสอนคำกริยาแยกรวมด้วยวิธีการศึกษาข้อผิดพลาดของตนเองโดยการนำผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบ เพื่อหาค่าความก้าวหน้าของผลการเรียนรู้จากนั้นหาคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละนำผลการเก็บรวบรวมข้อมูลมาจัดกระทำโดยใช้สถิติเบื้องต้นตรวจสอบสภาพข้อมูลที่รวบรวมมา วิเคราะห์ข้อมูล แยกประเภทข้อมูล ในขั้นนี้ลงมือสร้างตารางแจกแจงความถี่แล้วนับหรือแจกแจงความถี่ของข้อมูลลงในตาราง ต่อจากนั้นต้องแปลงความถี่เป็นตัวเลขเพื่อจะได้ใช้สถิติวิเคราะห์นำผลการวิเคราะห์มาสรุปผล จัดอันดับปัญหาที่ส่งผลกระทบมากไปน้อยจัดทำรูปเล่มรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทำแบบทดสอบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t – test for Dependent Sample)

3. สอบถามความคิดเห็น/ ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องคำกริยาแยกรวมด้วยวิธีการศึกษาข้อผิดพลาดของตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน แสดงข้อมูลในรูปแบบร้อยละค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องคำกริยาแยกรวม ด้วยวิธีการศึกษาข้อผิดพลาดของผู้เรียน เพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มเป้าหมายมีผลการทดสอบหลังเรียนเรื่องคำกริยาแยกรวมด้วยวิธีการศึกษาข้อผิดพลาดของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	ผลต่างค่าเฉลี่ย	t*	P
ก่อนเรียน	28	40	44.50	17.80	4.54			
หลังเรียน	28	40	86.25	34.50	2.62	+16.70	27.20*	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

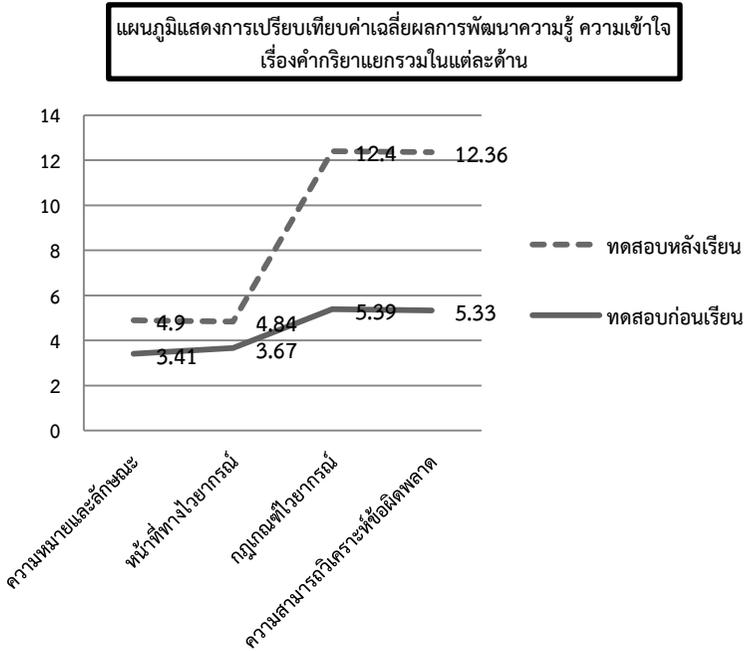
2. ผลการศึกษากการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องคำกริยาแยกรวมของนักศึกษากลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาด้วยวิธีการศึกษาข้อผิดพลาดของตนเองผลการวิจัยด้านการพัฒนาความรู้ความเข้าใจพบว่า นักศึกษากลุ่มเป้าหมายมีผลการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องคำกริยาแยกรวมเพิ่มสูงขึ้นในทุกด้าน สรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเรื่องคำกริยาแยกกรรม ในแต่ละด้านที่วิเคราะห์

ความรู้ ความเข้าใจ แต่ละด้าน ⁸	การทดสอบ ก่อนเรียน			การทดสอบ หลังเรียน			ผลต่าง ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ	\bar{X}	S.D.		
ด้านที่ 1	8.52	3.41	0.56	12.25	4.90	0.48	+1.49	เพิ่มขึ้น
ด้านที่ 2	9.17	3.67	0.79	12.10	4.84	0.63	+1.17	เพิ่มขึ้น
ด้านที่ 3	13.47	5.39	1.22	31.00	12.4	0.74	+7.01	เพิ่มขึ้น
ด้านที่ 4	13.34	5.33	1.97	30.90	12.36	0.77	+7.03	เพิ่มขึ้น
ผลรวม	44.50	17.8	4.54	86.25	34.5	2.62	+16.70	เพิ่มขึ้น

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษากลุ่มเป้าหมายมีผลการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเพิ่มขึ้นในทุกด้านซึ่งสามารถแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนได้ชัดเจนเพิ่มขึ้นจากแผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้านล่างนี้

⁸ ความรู้ ความเข้าใจแต่ละด้าน สามารถดูได้จากหัวข้อที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จากแผนภาพด้านบน แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงผลการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเรื่องคำกริยาแยกกรรมจากการทดสอบความรู้ก่อนเรียน และหลังเรียนของนักศึกษาที่แตกต่างกันมาก ผลการทดสอบหลังเรียนสูงขึ้นในทุกด้าน โดยด้านที่มีผลต่างมากที่สุดคือด้านความสามารถในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของนักศึกษา (+7.03) แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาสามารถเข้าใจข้อผิดพลาดของการใช้คำกริยาแยกกรรม และสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดนั้นได้ อันดับรองมาคือด้านกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ (+7.01) แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวได้ดี สามารถนำไปใช้ในการพัฒนา และแก้ไขข้อผิดพลาดได้

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเรื่องคำกริยาแยกรวมด้วยวิธีศึกษาข้อผิดพลาดของผู้เรียน

รายละเอียดของผลการประเมินในแต่ละด้าน ดังตารางที่ 4 ตารางที่ 4 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเรื่องคำกริยาแยกรวมด้วยวิธีศึกษาข้อผิดพลาดของผู้เรียน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1) ด้านการออกแบบและเตรียมกิจกรรมของอาจารย์ผู้สอน	4.62	0.26	มากที่สุด
2) ด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการศึกษาข้อผิดพลาดของผู้เรียน	4.54	0.35	มากที่สุด
3) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรู้ที่ได้รับ	4.48	0.58	มาก
4) ด้านรูปแบบการวัดและการประเมินผล	4.33	0.61	มาก
5) ด้านความพึงพอใจในภาพรวมและการนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียน	4.63	0.49	มากที่สุด
ผลการประเมินเฉลี่ย	4.52	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเรื่องคำกริยาแยกรวมด้วยวิธีศึกษาข้อผิดพลาดของผู้เรียนพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.46)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องคำกริยาแยกรวม ด้วยวิธีการศึกษาข้อผิดพลาดของผู้เรียนในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจของนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมาย พบว่ามีผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลคะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลังได้เท่ากับ 34.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.62 และผลคะแนนเฉลี่ยการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 17.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 4.54 โดยมีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.70 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักศึกษากลุ่มเป้าหมายมีการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจที่สูงขึ้นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการวิจัยด้านการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเรื่องคำกริยาแยกรวมในด้านต่างๆ 4 ด้านได้แก่ 1. ด้านความหมายและลักษณะโครงสร้างพื้นฐานของคำกริยาแยกรวม 2. ด้านหน้าที่ทางไวยากรณ์ 3. ด้านกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ และ 4. ด้านความสามารถในการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด พบว่าผู้เรียนมีการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเพิ่มสูงขึ้นในทุกด้าน ด้านที่มีผลต่างมากที่สุดคือด้านที่ 4 แสดงว่าผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ศึกษาไปวิเคราะห์ถึงข้อผิดพลาดของตนเองและเพื่อนในชั้นเรียน แล้วเกิดความเข้าใจถึงสาเหตุและลักษณะของข้อผิดพลาดนั้น นำไปสู่การแก้ไขได้อย่างถูกต้อง ตรงตามจุดประสงค์ของงานวิจัยครั้งนี้

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนเรื่องคำกริยาแยกรวมด้วยวิธีศึกษาข้อผิดพลาดของผู้เรียนพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ด้านที่มีผลความพึงพอใจสูงสุดคือด้านความพึงพอใจในภาพรวมและการนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียน นักศึกษากลุ่มเป้าหมายยังระบุในข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ข้อดีหรือจุดเด่นของการเรียนการสอนรูปแบบนี้คือ

- ทำให้ทราบข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องของตนเอง แก้ไขได้ทันที และเปรียบเสมือนเป็นภูมิคุ้มกันตนเองไม่ให้นำไปใช้ผิดพลาดซ้ำอีก
- ลดความตึงเครียดของผู้เรียนลงได้ เนื่องจากผ่านการตรวจทานจากเพื่อนสนิท หรือเพื่อนที่สามารถให้คำปรึกษาได้ดี แล้วจึงนำไปให้อาจารย์ตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อสร้างความมั่นใจได้
- ทำให้ได้รู้จัก และเข้าใจคำกริยาประเพณีนี้มากขึ้น กล้านำไปใช้มากขึ้น และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องด้วยความมั่นใจ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจไวยากรณ์ภาษาจีนกลาง เรื่องคำกริยาแยกรวมด้วยวิธีการศึกษาข้อผิดพลาดของนักศึกษาในชั้นเรียนร่วมกันสามารถช่วยให้ศึกษากลุ่มเป้าหมายเข้าใจและนำคำกริยาประเพณีนี้ ซึ่งเป็นเนื้อหาในหลักไวยากรณ์ภาษาจีนกลางที่ผู้เรียนชาวไทยมักผิดพลาดไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยเห็นว่าส่วนหนึ่งมาจากการควบคุมพฤติกรรมและบรรยากาศในชั้นเรียนให้เอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน รวมถึงมีการตั้งกฎ กติกาการตรวจสอบผลงานที่เพื่อนทุกคนก่อนลงมือปฏิบัติกิจกรรม ช่วยให้ผู้เรียนมีแนวทาง ตรวจสอบด้วยความ

ยุติธรรม และใช้ความรู้ของตนเองอย่างเต็มที่ในการช่วยเหลือ แก้ไข
ข้อผิดพลาดของเพื่อน รวมถึงได้เห็นข้อผิดพลาดที่แตกต่างกันออกไป
บางครั้งอาจไม่ใช่ข้อผิดพลาดที่ตนเองพบเจอ แต่ในฐานะที่เป็นผู้
ตรวจสอบจำเป็นต้องเรียนรู้เพิ่มเติม และอาศัยการคิด วิเคราะห์ที่
ละเอียดเข้ามาตัดสิน วิธีการนี้ยังมีประโยชน์ในการฝึกให้ผู้เรียนกล้าคิด
กล้าตัดสินใจ และกล้าเผชิญกับความเป็นจริง ยอมรับในข้อผิดพลาด
ของตนเอง นำไปสู่การแก้ไขที่มีผลคงทน ถาวรมากกว่าการให้อาจารย์
ผู้สอนตรวจในเอกสารสอดคล้องกับข้อเสนอแนะในการพัฒนา
ประสิทธิภาพการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาจีนกลางเรื่องคำกริยา
แยกกรรมของ 兰海洋 (2010) ที่กล่าวว่าผู้สอนควรมีความชำนาญและ
ประสบการณ์ในการคาดเดาข้อผิดพลาดในการใช้คำประเภทของผู้เรียน
ไว้ด้วย แล้วปลุกฝังหรือชี้แนะให้ผู้เรียนให้เห็นถึงข้อผิดพลาดของตนเอง
เพื่อนำไปสู่การแก้ไขข้อผิดพลาดด้วยความสามารถของตนเอง ซึ่ง
ผู้เรียนจะรู้สึกภาคภูมิใจที่ตนเองสามารถพูดหรือนำไปใช้สื่อสารได้อย่าง
ถูกต้อง อีกทั้งยังช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาจีนในฐานะภาษาที่
สองในการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้อีกด้วย

2. ในด้านความพึงพอใจของนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมายโดยภาพ
รวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยเห็นว่า การเรียนแบบท่องจำและการ
ฟังอาจารย์ผู้สอนบรรยายฝ่ายเดียวส่งผลให้ความกระตือรือร้น และ
แรงจูงใจในการศึกษาไวยากรณ์ภาษาจีนกลางของผู้เรียนลดลง
ประกอบกับเนื้อหาไวยากรณ์ภาษาจีนกลางค่อนข้างยาก ซับซ้อน
ต้องจดจำกฎเกณฑ์ และส่วนประกอบต่างๆ มาก ดังนั้นการศึกษา
ผ่านการลงมือปฏิบัติจึงเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย
แม้ว่าในช่วงต้นของกิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีอาจารย์
ผู้สอนบรรยายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและโครงสร้างของ

คำกริยาแยกรวมในเบื้องต้นก่อน จากนั้นจึงปล่อยให้เป็นที่ของผู้เรียนในการนำพาตนเอง และเพื่อนเข้าสู่การนำความรู้ไปใช้ แก้ไขปัญหาาร่วมกัน และสรุปออกมาเป็นองค์ความรู้ที่ถูกต้องให้ได้ ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนไม่กดดัน ไม่น่าเบื่อ

แม้ว่าผลการประเมินความพึงพอใจในภาพรวมจะอยู่ในระดับมากที่สุด แต่มีบางหัวข้อที่นักศึกษากลุ่มตัวอย่างสะท้อนออกมาเป็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในแบบสอบถาม เช่น

- ผู้เรียนบางคนไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าตัดสินใจ หรือคอยดูเพื่อนคนอื่น แล้ววินิจัยตามเพื่อน
- เนื้อหาในใบความรู้ ควรเพิ่มแบบฝึกด้านการสื่อสารการพูดในสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนหลากหลายมากขึ้น
- การเรียนรูปแบบนี้ดูเหมือนจะใช้ระยะเวลามากกว่าการนั่งฟังอาจารย์สอน

จากข้อเสนอแนะเหล่านี้ มีผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเฉพาะต่อตัวผู้เรียนเอง ซึ่งผู้วิจัยคิดเห็นว่าข้อเสนอแนะเหล่านี้มีประโยชน์ในการนำไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอนครั้งต่อไป เพื่อให้ประสิทธิภาพและความพึงพอใจของผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น

หากเราพิจารณาในเชิงจิตวิทยาการเรียนการสอน จะพบว่าการเสริมแรงเชิงบวก คือการมอบสิ่งที่คิดว่าผู้เรียนชื่นชอบ เช่น การให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง การให้ผู้เรียนร่วมกันทำงาน หรือการให้ผู้เรียนได้คิด ตัดสินใจด้วยตนเอง นอกจากจะช่วยพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาใดแล้ว จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ ความมั่นใจในการใช้ภาษาที่สองในการสื่อสารมากขึ้น เพิ่มความกล้าลองผิดลองถูกให้แก่ผู้เรียน แต่มีใช้กับผู้เรียนทุกคนจะเป็นเช่นนี้ ดังนั้น

อาจารย์ผู้สอนจึงต้องมีบทบาทในการติดตาม ดูแลบรรยากาศในชั้นเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

งานวิจัยนี้จึงทำขึ้นโดยมุ่งพัฒนาความรู้ ความเข้าใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาไวยากรณ์ภาษาจีนกลาง ดังนั้นการนำผลการวิจัยไปใช้จึงต้องวิเคราะห์ลักษณะหรือขอบเขตของเนื้อหาในบทเรียน สภาพทั่วไปของผู้เรียน ผู้สอน ต้องออกแบบขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน ออกแบบใบความรู้ หรือคัดเลือกเนื้อหา รวมถึงแบบฝึกหัดที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือสำรวจข้อผิดพลาดของตนเองให้เสียก่อน อีกทั้งรูปแบบการเรียนรู้ในลักษณะนี้จะเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีพื้นฐานภาษาจีนที่ดีพอสมควร หรือควรจะศึกษาภาษาจีนอย่างต่อเนื่องมาแล้วอย่างน้อย 2 ปี เนื่องจากเนื้อหาไวยากรณ์ภาษาจีนมีลักษณะเป็นการศึกษากฎเกณฑ์ ทฤษฎีทางภาษาที่ต้องอาศัยความรู้ด้านภาษาจีนเข้ามาช่วยในการแปล การคิด และแก้โจทย์ปัญหาทางภาษา

การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการศึกษาข้อผิดพลาดของผู้เรียน และเพื่อนในชั้นเรียนนี้จำเป็นต้องใช้เวลาค่อนข้างนานอย่างน้อยควรมีระยะเวลา 20 นาทีในการให้ผู้เรียนได้ช่วยกันคิด นำความรู้ที่ศึกษามาช่วยกันวิเคราะห์ แยกแยะลักษณะของข้อผิดพลาดที่เจอ เนื่องจากในขณะปฏิบัติกิจกรรม ผู้เรียนจะได้เจอรูปแบบข้อผิดพลาดที่หลากหลาย ทำทนายความสามารถ จึงจำเป็นต้องมีระยะเวลามากพอในการคิด ไม่กดดัน ไม่เร่งรีบ มิฉะนั้นผู้เรียนจะ

วินิจฉัยผิดพลาด หรือแก้ไขไปตามหน้าที่ ขาดจิตสำนึกในการเป็นผู้ตรวจทานที่ดี หรือถึงขั้นไม่ตรวจ แล้วให้ถูกต้องหมด ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนขาดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน นำไปใช้อย่างผิดพลาดซ้ำซาก และขาดความรับผิดชอบในการนำความรู้ไปใช้สื่อสาร

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญที่ช่วยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษาในใบความรู้มีประโยชน์อย่างยิ่ง เป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลให้งานวิจัยครั้งนี้ประสบผลสำเร็จ ได้ผลข้อมูลที่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเกิดความตระหนักถึงความสำคัญในการเลือกผู้เชี่ยวชาญในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.2 งานวิจัยนี้ยังขาดการอ้างอิงหลักทฤษฎีจิตวิทยาการให้เพื่อนช่วยเพื่อนที่มากพอในการเป็นแหล่งอ้างอิงข้อมูลและผลการวิจัย ดังนั้นหากมีการนำงานวิจัยนี้ไปต่อยอด ผู้วิจัยจะคำนึงถึงหลักทฤษฎีเหล่านั้นให้มากขึ้น เพื่อให้ผลการวิจัยครอบคลุมทุกมิติของการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน อีกทั้งทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาที่สองมีความสำคัญมากในการใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยจะแสวงหาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนรูปแบบการศึกษาอื่นที่ใกล้เคียงกับงานวิจัยครั้งนี้ มาเปรียบเทียบผลการจัดการศึกษา เพื่อพิสูจน์ว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการศึกษาข้อผิดพลาดของผู้เรียนนี้มีประสิทธิภาพมากพอหรือไม่ และเหมาะสมกับรายวิชาอื่นด้วยหรือไม่

2.3 ผู้วิจัยสนับสนุนให้มีการทำวิจัยในหัวข้อนี้ต่อไป หากนักวิชาการ อาจารย์ที่สอนภาษาจีนทุกระดับการศึกษาสนใจสามารถ

นำไปวิจัยในเรียนของตนได้ จะช่วยพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน
สำหรับผู้เรียนชาวไทยก้าวหน้าไปได้ อีกทั้งยังเป็นการต่อยอดองค์
ความรู้จากงานวิจัยได้อีกทางหนึ่งด้วย

บรรณานุกรม

- เกรียงไกร กองเส็ง. (2559). *การศึกษาเปรียบเทียบโครงสร้างและ
การใช้คำกริยาในภาษาจีนและภาษาไทย*. วารสาร
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 มกราคม –
มิถุนายน 2559.
- ณัฐกัณฑ์ สุขชื่น. (2559). *แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ
อันตรายภาษาในเชิงวัฒนธรรม: วัฒนธรรมขอโทษ*.
วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช
ภัฏรำไพพรรณี ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 กุมภาพันธ์ – พฤษภาคม 2559.
- อุมาภรณ์ เจริญศรี และคณะ. (2561). *การศึกษาข้อผิดพลาดในการใช้
คำ 离合词 (Li He Ci) ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*. ออนไลน์ เข้าถึงได้จาก
[http://research.psu.ac.th/pibulresearch2018/files/
fullpaper/P-SO-087-30-01-2561-163504.docx](http://research.psu.ac.th/pibulresearch2018/files/fullpaper/P-SO-087-30-01-2561-163504.docx).
- 兰海洋. (2010). *《中高级阶段泰国学生汉语离合词习得研
究》*. 广西民族大学.
- 李珠、姜丽萍. (2013). *《怎样教外国人汉语》*, 北京: 北
京语言大学出版社.
- 卢福波. (2014). *《对外汉语教学实用语法》* 修订本, 北
京: 北京语言大学出版社.
- 温志婚. (2010). *《离合词的扩展形式及规律研究》*. 天津:
天津大学文法学院.

中国社会科学院语言研究所. (2005). 《现代汉语词典》
 (第 5 版). 北京: 商务印书馆,

A Development of Knowledge and Understanding on Separable Verbs (离合词) of Mandarin Chinese Grammar by Using Learners' Errors

Puthep Prapagorn

Abstract

The objectives of the present study were to investigate the outcome of the knowledge and understanding development on separable verbs using learners' errors of the second-year students majoring in Chinese, Thepsatri Rajabhat University and the students' satisfaction towards the technique and learning. The subjects obtained by purposive sampling, were 28 second-year students majoring in Chinese, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thepsatri Rajabhat University. The research instruments were worksheets on separable verbs, pretest and posttest, and satisfaction questionnaire. The findings were as follows: after learning with Mandarin Chinese separable verbs using students' errors, it was found that the average scores from the posttest were significantly higher than the pretest at the level of .01, indicated that the students' knowledge and understanding were improved by the technique as stated

in the hypothesis. The separable verbs lesson plans were consecutively focused on 4 main aspects which were meanings and general structures of separable verbs, grammatical functions, rules of grammar, and capability and ability of analyzing its errors. The results revealed that the students' understanding of the all aspects was significantly improved. The students' satisfaction towards the technique and learning was at the highest level in the overall. The main advantage of the technique was that the students consciously recognized their own errors, preventing them from redoing the mistakes. Also, the students' anxiety was reduced because their answers were correctly reviewed by their friends.

Keywords: *Development, knowledge and understanding, Mandarin Chinese separable verbs*